

Hold mig nogenlunde omgængelig!

Herre, du ved bedre end jeg selv, at jeg er ved at blive ældre og snart gammel. Bedr mig fra den skrækkelige bane, at ro at jeg nødvendigvis må udtale mig om enhver sag og ved enhver lejlighed.

Fri mig for trangen til at forsøge at ordne alle andres affærer.

Gør mig eftertænksom, men ikke trist, hjælpsom, men ikke nævenyttig.

Når man tænker på mit uhyre forråd af visdom, kan det synes en skam ikke at bruge det fuldt ud, men du ved Herre, at jeg helst skulle beholde nogle få benner til det sidste.

Fri mig fra altid at ville remse endeløse rækker af detaljer op, og giv mig ebnen til hurtigt at komme til sagen.

Forsegl mine læber for ord om mine bekymringer og smerter. De bliver flere og flere, og lysten

til at beklage sig over dem vokser som årene går.

Jeg vover ikke at bede om bedre hukommelse, men om større ydmyghed, når mine erindringer synes at være i modstrid med andres.

Lær mig den sunde indstilling, at også jeg kan tage fejl af og til.

Hold mig nogenlunde omgængelig. Jeg nærer ikke noget ønske om at være helgen, nogle af dem er meget svære at holde ud – men et surt og tvært gammelt menneske er et af drjæblens mesterbærker.

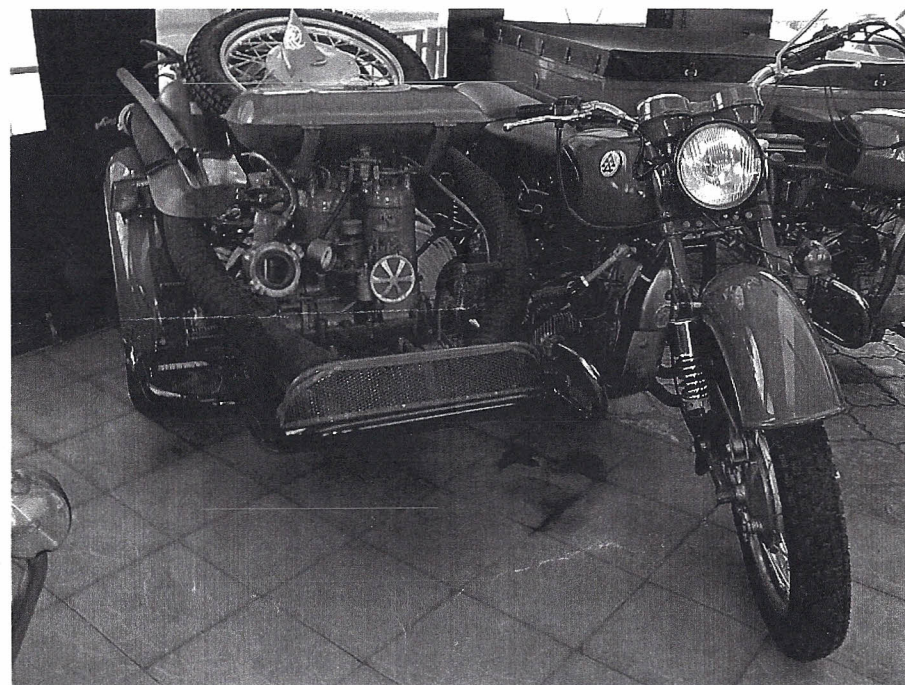
Giv mig ebnen til at se noget positivt, hvor jeg ikke har ventet det, og nogle gode sider hos mennesker, jeg ikke har ventet det hos.

Og giv mig endeligt den nåde, at jeg kan sige det til dem.

Bønskrift fra 1610 – fundet på bagsiden af indgangsdøren til en engelsk kirke. Oversættelse skænket af Johannes Wraae Pedersen til redaktøren med henblik på offentliggørelse her i bladet.

МОТОЦИКЛ

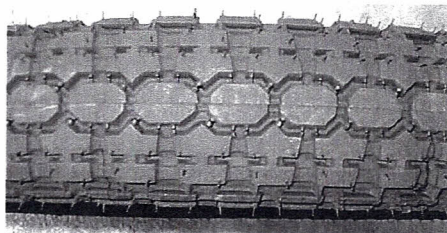
Organ for Dansk Ural/Dnepr Motorcykelklub
www.dnepr.dk
ISSN 1901-8312

En af de mere interessante specialudgaver af Ural og Dnepr er når den ombygget til brandslukning. Billedet herover viser en Dnepr – til salg ved en forhandler i Florida!

sidevognsmotorcyklen. De er extra kraftige og giver en stailt kørsel på vejene. Lageret vi har fået er ikke ubegrænset. Normalpris 650,- Skr ; medlemspris 500,- Skr. Kan evt. leveres i Danmark

Kim +46 5823-2034
charlottendalsmc@yahoo.se

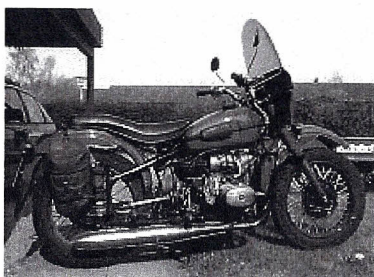

Olga er til salg!

Hun er en fin dame fra 1963. En **Ural M63** med plumberstel og med nyrenoveret motor. Hun er rød med originale vindskærm. Hendes sidevogn medfølger.

Olga skal koste 28.500 kr. Ring til

Sven Drew-Morgan i Jyderup på 6060-2366.

Rejsekammerat søges til tidsrejse tilbage til middelalderen. Medbring selv våben. Afregning ved tilbagekomsten. Har kun prøvet dette én gang før.

Reinholdt 9825-1697

Jeg har en **benzintank til en MT 10** & lignende til salg. Den har siddet på en K750, og den er tæt og fri for buler. Sælges for 300 Kroner plus eventuel forsendelse.
Kaj Erik Hansen i Ringe, tlf. 6264-1655

Jeg har skiftet en masse stumper på min Dnepr 650 og kørte en lille forsigtig tur, som stoppede meget brat. Da jeg adskilte motoren igen efter hjemtransport på trailer, viste det sig at støbegodset ved svinghjulet var knækket af. Nu er der ingen forbindelse mellem krumtap og resten af motoren! Derfor har jeg nogle nye reservedele at sælge. Stumperne har kørt 15 km.

2 stempler i 77,96 mm afvejede, nye ringe og tværpind sidder på plejlstang. 350 kr

2 K68 "Pekar" kaburatorer. 500 kr

1 generator 1424 12 Volt med danske lejer og kul, nypris 1313 kr, sælges for 900 kr

2 Mekuni karburatorer m/flere dyser(har kørt 2000 km). Gummiet skal skiftes. 900 kr

batteriet fra deres mobiltelefon til formålet? Et trick, som jeg måske er den eneste, der kender til. Man burde måske advare terrorreksperterne.

Jeg ser, at Al Qaeda går fra sejr til sejr i deres kamp for at ødelægge demokratiet. Terrortruslen bruges til, at vi med åbne øjne føres ind i et totalt overvågningssamfund og politistat. Fremtidens flypassager må sikker finde sig i at sidde kneblede og nøgne i spændetrøjer under deres flyverejser.

Dit sommerhus?

Orla fra Als beklagede sig over at de bureau'er, der udlejer sommerhuse og skamløst tager over halvdelen af de penge, der kommer ind. Han foreslog den idé at tilbyde sit sommerhus til klubmedlemmer, og det til en pris, som var betydeligt lavere end hvad Dansommer og den slags kumpaner forlanger. Jeg synes, at ideen er indlysende god. Senere er Laus Laursen fra Hirtshals også kommet med på vognen.

Det betyder, at har du et sommerhus, som du gerne ser udlejet, så er her en mulighed. Omvendt: har du intet sommerhus, men vil gerne leje et. Ja, så var det måske noget. Lad os se, hvad det udvikler sig til.

For god ordens skyld holdt Edith og jeg en uges ferie i Orlas hus. Det var bestemt en succes, og det bliver ikke sidste gang. Vi har ikke tidligere haft mulighed for at kigge nærmere på Als og omegn, så det var jo en god chance.

Pannehilfe

I dette blad kan du læse om Jørgens Hansens haveri med sin Ural kaldet 'Antikrist'. Han fik den fragtet fra Gedser tilbage til Gilleleje. 100 meter fra færgelejet bor Mads Kægél Sørensen – redaktør på MZ-klubbens blad. "Du skulle da have trukket den over til mig, så havde vi lavet den på stedet", sagde Mads. Det førte til en snak om, om vi kunne lave en liste over medlemmer, der frivilligt og efter evne vil hjælpe klubkammerater, der er kommet ud i motorproblemer.

Tilmelding til træf og andre arrangementer

Hvis du har tilmeldt dig, men senere opdager, at du alligevel ikke kan komme, *så husk at fortælle det til arrangørerne.* Arrangørerne køber jo ind i mængder, der passer med det forventede deltagerantal, og kan som det fremgår andetsteds her i bladet, komme til at stå med dobbelt så megen mad, som der kan spises.

Erik Petersen

Næste nummer af dette blad udkommer i oktober 2006.

Indlæg til bladet skal være velkomment, send dem til ERIK PETERSEN, HØGEVEJ 5, BRUNSHÅB, 8800 VIBORG, eller email til ERIK@DNEPR.DK.

Hvis du fremsender elektronisk tekst, *så lad være med at skrive i Word, Word Perfect eller lignende.* Jeg vil helst have en ren tekstfil og eventuelle billeder separat.

låst port er et skilt med påskriften: DANGER !

Sælger var lige ude i et ærinde, og hans utrolig søde kone inviterede på saftevand og kager i haven. mendsens vi venter utålmodigt. Som Leif flere gange sagde med et drillende grin: "Nåeh, er det lissom juleaften?" Og gu' var det så!

Endelig dukkede han op! Kiggede lige rundt på os. Med en kendermine skulle jeg senere lære.

OG så blev DANGERPORTEN låst op. Der stod hun med dynen og tæpper på - og skinnede... Og lignede slet ikke noget, jeg havde forventet at komme i nærheden af for 8.000 kr! Herfra skulle jeg lære, hvad det vil sige at have motorcykel! Der er ført logbog over alt. Alt, hvad der er gjort og købt til maskinen, er omhyggeligt noteret og gemt. Imponerende - og ikke mindst - tillidsvækkende! Og mc'en: ikke én mudderplet eller olieplet nogen steder! Han lægger ikke skjul på, at motoren ikke går som den skal, men den er flunkendes ny, og som han siger: "Jeg har bare ikke tid."

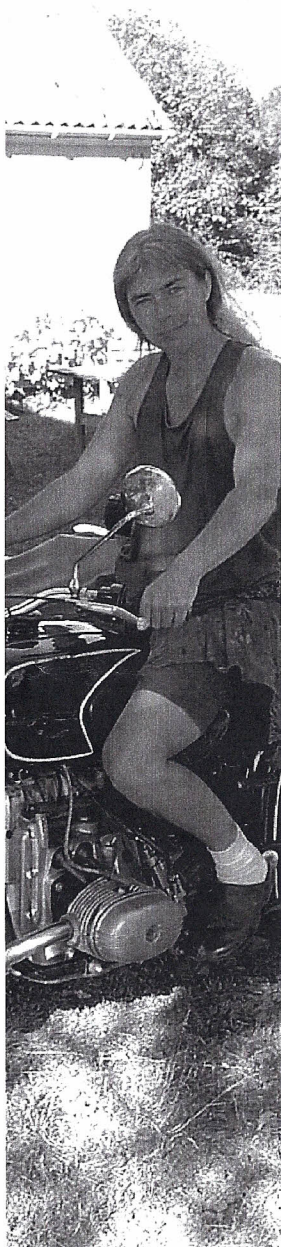
Som vi sad der i det allerhelligste, værkstedet (nabo til en gammel, men bestemt ikke støvet racer MG!) gik det op for mig, at her er en mand med rigtig meget benzin og viden i blodet !

"Håber du kan lide papir", siger han. "For det kan jeg, gammel maskinmesterskade", fortsætter han og griner, mens han hiver den ene mappe ned efter den anden. Jeg ender med at have ca. 20 cm papir på skødet, alt om min mc, diverse manualer på tysk, engelsk, russisk og ja, jeg ved ikke hvad.

Men hans grin kunne ikke blive bredere, da han siger til mig: "Og så læser du bare den manual til vinter, så skal i to nok blive gode venner."

Vi griner varmt og bredt til hinanden, da vi giver hinanden hånd på handelen - bedre MC-købsoplevelse findes ikke !

Dorte

vores russerven, at der skulle gå mange timer, før han turde sætte sig op på dyret for en prøvetur.

Senere på dagen dukkede flere træftilmeldte op. Jørgen Refslund Hansen (Antikrist) og Morten Pedersen (Morten Træmand) på hver deres russer, Jørgen Sørensen (Hattemager) med fru Berit og sønnen Rune - de kom dog i bil, da Hattemagerens russer stod ude på Villiams værksted. Rune er ved at tage kørekort, så her har vi måske snart et nyt

russermedlem. Vest fra kom - selvfølgelig - kan man næsten sige, Søgård Kyndesen fra Oksbøl og Kaj Erik Hansen fra Ringe. Da jeg spurgte Søgård, om han havde taget turen fra Oksbøl til Lyngø i et stræk, svarede han, at han da måtte standse ved betalingsstedet på broen. Ja, det er da også for dårligt, at en fremadstormende russer skal standses af sådan en kapitalistisk banalitet. I øvrigt måtte Søgård leve op til Jan Buchwalds filosofi om, at det at bremse med en russer er noget man planlægger sig ud af. Dette fordi Søgård, det sidste stykke vej til Lyngø, havde en ikke-virkende bagbremse. Det viste sig, at begge fjedre, der holder sammen på bakkerne, var knækket. Søgårds ellers veludstyrede reservedelslager indeholdt kun én fjeder, men i Villiams ligeledes veludstyrede lager fandtes en anden. Også Sejr Svendsen fra Helsingør kom til på sin nyhvervede flotte Dnepr med sidevogn og anhænger, netop hjemkøbt fra Flemming i Ilgod. Hattemageren, som aldrig er bange for nye tiltag, var straks fyr og flamme og havde allerede gang i det mentale tegnebræt for at få bygget en anhænger til sig selv.

Vejret, som ellers indtil nu havde artet sig, slog om i blæst og regn. Der var åbenbart andre end den gode Villiam, der havde fødselsdag. Ud af regnen dukkede Jan Buchwald og Lotte op. Disse to prægtige mennesker er af den barske type, som ikke er i stand til at se forkomne ud, men at de var våde kunne ikke skjules. Også Jan fik slået sit telt op - et hypersmart HD telt, der önæstenö ved tryk på en knap folder sig selv ud. Man slipper for alt det bøvl med at fedte rundt med stænger i genstridige stoflommer, men det kræver nok også et dybere greb i lommen, end jeg har gjort til mit 73 kroners telt af Lars Larsens de næstbedste. Senere kom Hattemagerens onkel Dennis på en af Hattemagerens mange motorcykler - denne var en Honda. Også Hattemagerens søster Jette kom på sin Suzuki. Det skulle ellers have været på en IFA DK 350 2takt med boxermotor, men en nidkær synsmand havde netop kasseret den, så der går desværre nogle uger, før dette fine østprodukt kommer ud på vejene.

Lørdag startede som fredagen sluttede, regn - regn - regn, men Dannebrog blev hejst på behørig vis. Knap så behørig blev nede under hejst et flot sovjetflag med hammer og segl fremstillet af Viola. Da hverken staten sovjet eller flaget officielt eksisterer mere, var det vel næsten tilladt med en sådan flagning.

været på Sjælland før. Men kan hælde, at han har haft en GPS³. Nu skulle han have forklaret vejen til min bopæl. Jeg aftalte med ham, at han blev, hvor han var, og så ville jeg køre ud til ham på Vespa'en. På vejen dertil måtte jeg lige ind til Metax for at fylde noget araberjuice på maskinen. Efter en kortere tur fandt jeg Hærens Depot-bygninger, og inde under et skyggefuldt træ holdt et fejlblad, og allerede på lang afstand kunne jeg se, at den stod på ladet. Der sad to herrer i bilen, og den ene havde overskæg. Det var sælgeren. De skulle nå ét eller andet, så der blev ikke tid til snak. Vi aftalte, at han fulgte efter knallerten, og jeg viste vej.

Det virkede lidt underligt; det var ligesom en lille hvid kanin, der trak afsted med en kæmpebjørn i snor. Men det gik uden skygge af problemer.

Allerede inden, han havde stoppet motoren, stod der en tre – fire personer – af hankøn, selvfølgelig - og gloede på maskinen som en stud glør på en ladeport. Vi læssede den af, og jeg fik nogle instruktioner. Så fik jeg ham til at starte den og køre en lille runde på gårdspladsen. Man prøvede jo på at virke cool og ikke for ivrig. Desværre viste det sig, at han havde startet den på batteriets sidste krampetrækninger; da jeg prøvede at lade det op, skete der intet. Det var stadig lige dødt. Nå, dét fandt jeg først ud af senere. Efter at have udskiftet batteriet med et nyt, startede den villigt nok. Så blev papirerne skrevet under, og han fik pengene. Jeg var nu den glade ejer af ét styk MZ motorcykel med sidevogn.

Jeg gik så over til én jeg kender, der bor i nærheden, og fortalte ham, at nu var den kommet hjem. Han kom så over om aftenen og kiggede på den – og kørte også en lille runde på den.

Dagen efter begyndte jeg – næsten inden solen var stået op – at gøre den ren udvendig og indvendig i sidevognen. Jeg polerede den op og købte en malingsstift til udbedring af småskrammer. Og fjernede de småsten og posen med småsten, der lå i bunden af "båden". Sædet og ryghynden er ikke de originale, men er hynder, der er taget fra en sofa. Blinklyset og hornet virker ikke. Den lækker olie og benzin i stor stil. Og selv om den startede villigt nok tre gange før, ville den ikke starte, da jeg skulle blære mig for den dejligste pige på stedet. Typisk! Den har nok tænkt: Nu skal han ikke komme for godt i gang!

Efterskrift

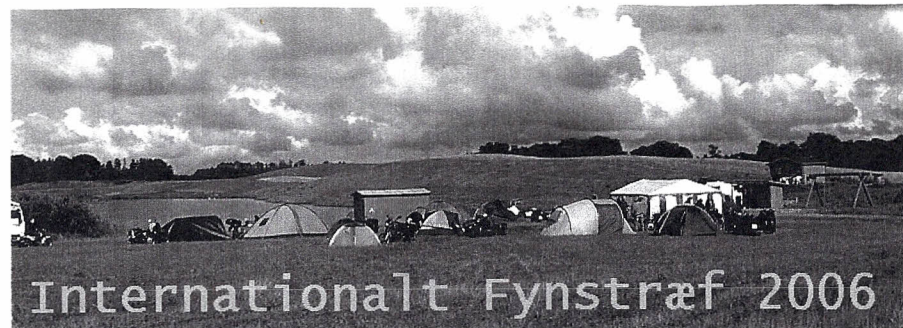
I mellemtiden har jeg købt en del brugte ting hos en hugger i Jylland, som jeg har renoveret ved at rense dem i petroleum, slibe dem med vandslibepapir i korn 600, korn 800, korn 1000 og korn 1200 – og vand. Og til sidst ståluldssæbesvampe og Autosol. Det har givet den viste finish; lækker og ikke for blank. Desuden har jeg lagt et side-til-side tæppe i sidevognen i den nærmeste røde farve, jeg kunne købe.

Nu mangler jeg så bare det dér stempel i kørekortet, så hvis nogen skulle være interesseret, har jeg sat mit restaureringsprojekt til salg: to styk NSU Prima D. scootere på hver 150 ccm, som jeg sælger samlet for 14.000,00 kr. Den ene er så godt som intakt, og motoren kan starte og har ingen papirer. Og den anden er næsten totalt adskilt, kan ikke køre og har papirer. Desuden medfølger en reparationsbog på tysk, en brugerhåndbog på dansk, en værkstedshåndbog på tysk med specialværktøjer og en reservedelsfortegnelse på tysk.

Vi ses derude –husk at løfte labben; det koster så lidt og giver så meget.

Deres ærbødige Scoot (alias Thøger),

³ Nej Thøger, din adresse er den eneste, som min GPS ikke har kunnet klare. Du forklarede mig da også senere, at postbudene havde deres vanskeligheder. En rigtig KGB-adresse! (red.)

Så oprandt weekenden for det årlige Fynstræf i Sallinge Lunde. Igen i år arrangeret af vores gode kammerat Kaj Erik Hansen. Det var anden gang dette træf blev holdt og var igen i år en stor succes. Også vejret var det samme som sidste år - temmelig regnfuldt, men som bekendt er der ikke noget der hedder forkert vejr kun forkert motorcykel.

Freitag morgen drog jeg fra Tisvildeleje sydpå til Villiam og Ann Mari i Lyngø. Vejret var fint, dengang jeg startede, men allerede i Hillerød begyndte det at regne, og inden jeg nåede Lyngø, væltede det ned i en grad, så jeg ved ankomsten lignede en, der havde gjort et meget mislykket selvmordsforsøg med vandpistol. Men efter kaffe og lidt tøjtørring ved oliefyret tog vi af sted, Villiam med Ann Mari pakket godt ned i sidevognen. Det var et noget decimeret Sjællandshold sammenlignet med sidste år. Villiam førte an, han havde forberedt en rute op om Frederikssund og ad amtsvejen sydpå ned igennem Horns Herred –Tølløse–Sorø–Slagelse–Korsør. Her måtte vi af naturlige årsager ramme motorvejen over broen. Turen gik da også fint lidt regn i ny og næ - med tid til pauser til den medbragte kaffe samt et lidt større stop på rastepladsen ved broen.

Turen over broen var som sædvanlig en oplevelse, men dog vejrmæssigt en noget klam affære. Dette blev dog ændret, da vi nåede landsiden af Danmarks smørhul Fyn, for nu begyndte det at klare op, og vel fremme i Sallinge Lunde skinnede solen.

Her blev vi modtaget af Kaj Erik og Carsten - de havde allerede rejst partyteltet, opsat borde, stole og ikke mindst køleskab med forfriskninger. Stedet i Sallinge Lunde er lige ned til en put & take sø i fantastisk flotte og naturskønne omgivelser. Vi var de først ankomne og fik slået vores telte op. Senere ankom Kim Jensen fra Støvring med sine 2 hunde i sidevognen (jf. Forside samt side 14 i medlemsblad 35). Selvfølgelig, kan man næsten sige, dukkede Søgård Kyndesen fra Oksbøl op. Han havde holdt en times pause i Fredericia under paraplyen, men også han oplevede tørvejr på Fyn.

Flere kom til - bl.a. Ditlev fra Tyskland på sin BMW med sidevogn og hans kammerat Jozh på K750. Fantastisk at vores lille klub kan trække interesserede fra udlandet. Således også Regina og Sacha fra Schweiz. Dette spændende par havde været på tur rundt i Europa og afsluttede nu i Danmark. På en netcafe havde de været inde at

Red Wolf

-en nybagt MZ-kørers erfaring. "Red Wolf" er MZ'ens kælenavn. Ja, ja, jeg véd godt, at det her ærede magasin er for ædelt russisk jern, men artiklen hér handler om en motorcykel fra det tidligere Østtyskland, så det lugter da lidt af fisk...

I en alder af 49 år virkeliggjorde jeg den drøm, som jeg havde haft i hele mit voksenliv til da; at eje og køre en motorcykel (i de senere år er det blevet et afgørende faktum, at der er sidevogn på). Hvorfor havde jeg så dén drøm? Ja, først og fremmest er der jo friheden på to eller tre hjul, og så kunne man måske sige, at jeg ét eller andet sted var miljøskadet.

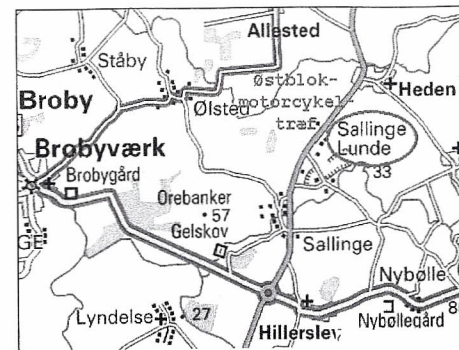
Det dér med det miljøskadede tog sit udspring en dag, én af min storebrors venner kom på sin store Kawasaki 1200. Jeg var da en halv voksen knægt (det var vist i midten af 60'erne). Han parkerede den, slukkede motoren og tog nøglerne med sig ind. Deres ydmyge tjener hér vandrede omkring den totalt tabt for omverdenen med lys i øjnene og næsten med savlet løbende fra mundvigene.

Imens jeg gik sådan rundt om dyret, kom han ud og så mig. Jeg lagde overhovedet ikke mærke til ham, før han spurgte, om jeg havde lyst til at køre den -selv. Hvor dumt kan man spørge? Jeg svarede: JA!!

Han låste den op, trak den ud på vejen, startede motoren og jeg kravlede op på dyret. Jeg kunne liige akkurat nå fodhilerne med det yderste af tåspidserne og jeg kunne kun få fat i håndtagene, hvis jeg strakte mig og lagde mig helt fladt på tanken, så jeg havde helt klart ikke kontrol over noget som helst -men det troede jeg jo selv!

Han trak koblingsgrebet ind, og satte den i 1. gear, og jeg overtog grebet. Så fik jeg nogle instruktioner; jeg skulle give gas ganske lidt af gangen og gradvis linde på koblingen. Og hvad gjorde jeg? Drejede gashåndtaget helt i bund og slap koblingen helt og aldeles og med det samme... Med et brøl fløj den frem - i 1. gear - og kun i 1. gear. Jeg kunne ikke gøre andet end at klamre mig til håndtagene. Skifte gear kunne jeg slet ikke tænke på - eller finde ud af. I eftertankens klare lys kan jeg huske en hånd, der kom til syne i øjenkrogen og gradvis drejede håndtaget tilbage igen og en anden, der trak koblingshåndtaget ind og gashånden bremsede så. Så stod den stille, men vi kørte nok omkring 1.200 meter på dén måde. På én eller anden måde var sidestøttebenet også hoppet ud, helt af sig selv - troede jeg.

Med meget rystende ben kravlede jeg ned. Så vendte jeg mig om: dér stod han. I samme stilling. Man skulle næsten tro, at han ikke havde rørt sig en millimeter siden starten. Men hans øjne var meget store, hans ille smil så meget anstrengt ud og hans ansigtkulør mindede om den farve, et kogt kyllingeskind har.

stående op fra forreste maskine lige i synet på stakkels Kim, der nu mest af alt lignede en, der havde kørt bagerst i et motocrossløb. Ligeledes sad hundene nu hensat i mørke, med hele vindspejlet pladret til, og geniet foran fortsatte bare med at trække til han erfarede, at Kims maskine ikke startede - og først nu opdagede tumpen det cirkus, han havde afstedkommet. Det burde vel være overflødig at nævne, at dette geni, denne tumpen var undertegnede.

Alle var utålmodige for at komme af sted, så enden på det blev, at vi efterlod Kim til en renselsesproces samt lidt karburatorcheck.

En dejlig tur blev det til i de fynske alper. Mange muntre bemærkninger kom der selvfølgelig fra vores tyske og ikke mindst schweiziske venner, når vi forklarede dem, at den jordknold, vi var kravlet op på, faktisk var en alpetop, men udsigten var de dog trods alt betaget af.

Tilbage i lejren havde Kim fået rensat og fikset sin maskine. Af frygt for at vi igen skulle få endnu en nat med voldsom nedbør, fik Kaj Erik lånt den lokale flyttemands flyttevogn, så kunne dem, der måtte have behov for det, sove der. Det var dog kun Peter, der tog mod tilbudet, men hans telt var også helt kassabelt.

Atter en aften med masser af snak, hygge og kulinarisk oplevelse. Ej heller gik vist nogen tørstige til køjs. Sacha viste at hans sidevogn indeholdt andet end værktøj og reservedele, for han fik fremtryllet en ædel flaske vodka, og hvis alt dette ikke var nok til at give varme, sluttede aftenen i lighed med den forrige med bål ved søkanten.

Næste dag var opbrud - nogle drog direkte hjem, bl.a. fik vi her sagt farvel til vores nye kammerater fra Tyskland og Schweiz. Vi andre tog til Egeskov, hvor der var stumpemarked. Efter en stund der brød vi 3 fra Sjælland op og drejede forlygterne østpå. Turen hjemad forløb uden problemer.

Og så lige til slut er der et nødråb fra Kaj Erik og andre arrangører. Melder i jer til et træf, men bliver forhindret - så meld dog fra. Det er ikke særlig fedt at have købt mad m.m. til X antal deltagere, og så kun halvdelen møder op.

Også skal her lyde et opråb fra de 2 brave fynboer Kaj Erik og Heino: **"Der er mange medlemmer på Fyn, men hvor er I? Kontakt en af de to gutter, så der kan arrangeres lidt lokal aktivitet såsom uforpligtende garagetræf, ture og lignende. Ring til Kaj Erik Tlf. 6264-1655 efter kl.18:00."**

Sluttelig tak til alle for en fantastisk weekend. Særlig tak til Kaj Erik og hjælpere for det store arbejde der var blevet gjort, så træffet blev en så stor succes. Billeder fra træffet kan ses på www.westborg.dk

Med kammeratlig hilsen Oliesheiken Søren

Næste dag, fredag var der opbrud. Vi fik sagt farvel til Udo og Oksana og drog nordpå til Putnitz. Alle godt læssede med hjul, dæk og reservedele i alle afskygninger. Vi ankom ved middagstid. Danskerlejren var i samme område som sidste år - nogle var allerede ankommet, og andre stødte til senere. Herligt at få hilst på gamle og nye russervenner.

I lighed med sidste år var vejret bare flot sol fra morgen til aften, som sædvanlig masser at kikke på og masser af venner at hygge sig med. Nogle var bare mindre heldige end andre.

Således Peter Junker, der fik skudt sit tændrør ud af højre cylinder med et flot skudmærke i sidevognen til følge. Her viste Edmond Andersen sig som en virkelig russerkammerat og brugte det meste af sin tid i Putnitz på reparation af Peters maskine. Først skulle sidevognen af, dernæst topstykke, hvor det viste sig, at der absolut ikke var mere gevind tilbage til tændrøret, så nu var gode dyr rådne.

Men Jørgen Refslund havde haft øjnene med sig, da han var rundt på pladsen og kikkede på boderne. Her havde han hos en af de handlende set et reparations sæt med snittap og adaptermuffe til netop sådan en operation. Så et sådant blev indkøbt, og Peters hjemkørsel var reddet. Rygtet om et sådant reparations sæt løb hurtigt, og hele danskerlejren, tror jeg, var ovre og erhverve sig et sådant sæt - vel vidende at med et sådant sæt i bagagen, ville man nok aldrig komme ud for et problem som Peters. En lille krølle til dette er, at efter hjemkomst havde Villy set, at Biltema forhandlede et sådant reparations sæt - dog i bedre kvalitet og til billigere penge, men det gør vel kun det

Som sagt, så gjort. Vi drøede der ned af mod Gedser. Jeg lå bagerst i kortegen der nu bestod af ikke færre end ni køretøjer. Motorlyden fra 'Antikrists' motor var ikke forsvundet snarere tiltaget, men ihukommende de vise ord fortsatte vi, og endelig var billetlugen til færgen der. Tiden var knap, og da jeg nærmede mig billetlugen, var de andre på nær Søren Oliesheik tjekket ind og på vej til færgen store gab.

Så lige med et, tyve meter før billetlugen levede min russer-ræser op til sit navn, "Antikrist". Det var som helvedes forgård åbnede sig med alle sine lyde og forbandelser. Det rasende dyr blev ved egen hjælp standset og kørt ind i rabatten. Her aftog lyden fra motoren med det samme, men blev nu afløst af mine forbandelser.

Turen var slut for mit vedkommende. Kun var der én rask beslutning der skulle tages inden Oliesheiken forsvandt til færgen. Med hans lynhurtige situationsforne-melse holdt han sin cykel tilbage og fik telt og diverse (som min broder og Katalin skulle anvende til overnatning i byen Bismark) ned i 'badekarret'. Derefter et kort farvel og "hils de andre".

Tilbage og overladt til andres forgodtbefindende satte jeg mig ned for at se hvad der var galt med min motorcykel. Den havde ikke ladet på batteriet kort tid før ragnarok, så det var nærliggende at se på generatoren. Efter at den var afmonteret, åbenbarede sandheden sig. Et nyligt indkøbt takthjul af nylon, der gav motoren en lækker lyd, havde vist sig at være totalt pelset for tænder.

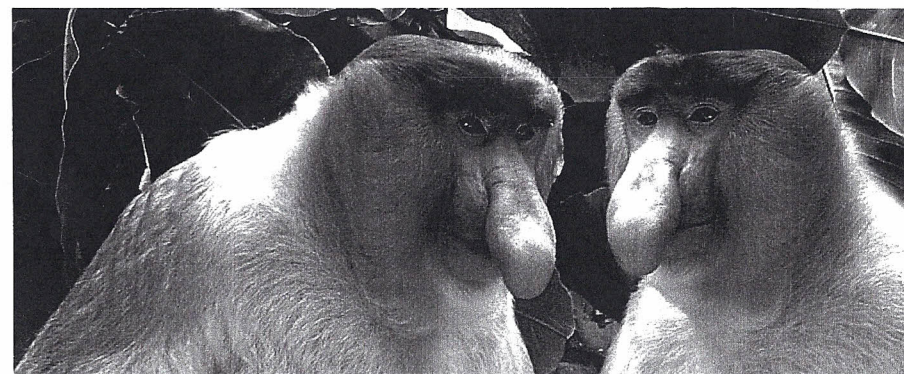
Jeg sendte en venlig tanke til producenten, og overvejede om jeg skulle græde højt eller bare tænderskærende, da en frelsende engel fra billetlugen spurgte, om jeg ville have en kop kaffe.

Oh hvilken Kvinde, med så megen indsigt i en mands behov..

Da den ædle drik var indtaget så verden noget lysere ud, og jeg besluttede at ringe til Dansk Vejrhjælp. De ankom planmæssigt en time efter at jeg havde ringet, og afleverede liget af mig og antikrist fire timer senere på min bopæl i Gilleleje.

Tidligt næste morgen sadlede jeg min gamle veteran-BMW op og kørte turen én gang til. Denne gang nåede jeg ned til vennerne, der modtog mig med kaffe og øl.

Jørgen 'Antikrist' Hansen

Jørgens beretning om rejsen ad Pommern til, følges her op af Søren Westborg.
Hvad skete der efter at 'Antikrist' opgav ånden i Gedser?

Efter at jeg nu var kommet igennem betalingsanlægget - nu læsset med Jørgens Refslunds grej, og kørte ned til kammeraterne ved færgen, blev bestyrelsen stor, da man erfarede, at Jørgen ikke kom med. Der var dog ikke tid til så megen snak, for styrmanden var allerede begyndt at dirigere os ombord. Overfarten forløb fint, men naturligvis med en lidt trykket stemning ved tanken om, at turarrangøren stod tilbage i Gedser. Inden vi mistede dækning på mobilos, fik vi dog kontakt med ham og fandt ud af, at han selvfølgelig nok skulle klare sig.

Efter ilandkørsel havde vi små 300 km til byen Bismark ved den polske grænse. Jørgen Hattemager, der som så meget andet også har en fortid som langturschauffør, blev efter tabet af vores oprindelige rejseguide udnævnt til fører af vores kortege. At han også havde udstyret sin russer med navigator, er en uvæsentlig detalje til denne fornemme udnævnelse.

Turen forløb fint med mange små pauser undervejs. I en af pauserne fik Katalin fra sin bagage fremtryllet de lækreste ungarske kager, bagt af hendes mor, og i lighed med Daloon lå også disse godt i maven. Hen under aften ankom vi så til Klinger-Hof i Bismark. Her blev vi modtaget med stor gæstfrihed af Udo Klinger og hans søde kone Oksana.

Bag en af hans mange tilbygninger er en mark til teltslagning. I tilknytning hertil er der en bygning med toiletter og vaskefaciliteter - alt i alt prima forhold, navnlig med de forhold i tankerne, der senere på ugen ventede os i Putnitz.

Næste dag gik med lidt småture rundt i terrænet, bl.a. ned til en sø med en badebro. Ude for enden af broen skulle der angiveligt være 4 meters dybde og længere ude i søen 20 til 40 meters dybde. Vejret var fint og bademuligheden tilstede, men ingen syntes rigtig at have mod på det. Om det skyldtes blufærdighed pga. det manglende badetøj, vides ikke. For mit eget vedkomne var det mere af hensyn til de tilstedeværende kvindfolk - jeg ville gerne undgå tumult og nødig have, de skulle falde i svime ved synet af min muskuløse drengede krop.

Jørgen Refslund dukkede op om eftermiddagen på sin hvide BMW med kåbe. Udo

værtsparet, masser af hygge, dejlig mad og ikke mindst drikke.

Næste dag tog vi som nævnt over grænsen til Polen. Grænsestedet ved Szczecin er også stedet, hvor Udo har sit daglige virke som grænsebetjent - så måske derfor kørte vi gennem grænsekontrollen uden de store dikkedarer. Herefter gik turen ind til Szczecin med Udo forrest på sin russer. Ved den første rundkørsel viste det sig, at det med Jørgen som Politi ikke var nogen joke. Udo fik viftet Jørgen op foran og ind i rundkørslen, trafikken holdt respektfuldt tilbage - og hele banden kom samlet igennem. Dette gentog sig gennem hele den stærkt trafikerede by og fungerede ganske fortræffeligt.

Vi kørte gennem byen med dens mange store flotte bygninger og holdt en pause ved bredden af floden Oder, eller på polsk: "Odra". Her var der nogle af de lokale, der stod og fiskede. Lidt derfra var en rastepads, hvor nogle unge damer fiskede - dog med lidt anden madding. Deres hverv var kvindens næstældste (det ældste er som bekendt æbleplukning).

Derfra tog vi på en udendørs restaurant højt hævet over byen med udsigt over havnen. Stedet lå flot, men åbenbart havde de kun én kogeplade, idet der gik temmelig lang tid, før maden blev serveret. Den var dog god og værd at vente på.

Herfra gik turen ud i omegnen i den mere primitive del af Polen. Med Udo som rundviser fik vi utvivlsomt set mere, end hvis vi havde været på egen hånd.

Vel tilbage i lejren skulle der handles hos Udo. Hans sted er en nedlagt gård med en del tilbygninger, hvor der er fyldt op med reservedele og russercykler - dog i noget bedaget ydre, men det hele meget spændende at gå på opdagelse i. Vi fik vist alle handlet mere, end vi havde forestillet os inden turens start. Jeg havde regnet med at købe en ny gearkasse, fordi jeg syntes min larmede lidt vel meget i 4. gear. Og meget fik jeg da også købt, men ingen gearkasse - den ville Udo ikke sælge mig. Han mente ikke, det var nødvendigt. "En russer-gearkasse skal larme", sagde han. Den besked måtte jeg så affinde mig med, og gearkassen holder da også fint endnu. Og mange andre gode indkøb blev det da til. Villy, som hørte mærkelige lyde fra sin motor og havde mistanke om cylinder/stempel problemer, fik købt sig sådan 2 nye af slagsen. Katalin, som er barsk og kører russer hele året rundt, fik sig 3 nye hjul med dæk, så det nu er hurtigt at skifte til vinterdæk. Søgård købte så vildt ind, at da der næste dag skulle pakkes, var han ved at skrotte både telt og sovepose for at få plads til alle varerne.

Fra Gilleleje og af Pommern til

Den 28. juni startede Katalin og jeg fra Gilleleje med kurs mod Slangerup. Vi skulle være der kl. 7. Motorerne spandt som en larmende kat, og med eventyr forude ankom vi til Slangerup efter kun en halv time.

De øvrige deltager i vores odysse var Søren Oliesheik, brødrene William og Villy med deres koner stod parat til at træde kickstarteren ned da vi ankom. Der manglede bare min bror Henrik på sin solomaskine. Inden at jeg nåede at tale dårligt om ham, kom han tøffende, og så ud som om han havde ventet på os.

Så gik turen af Pommern til, Hattemageren plus hans søster og Søborg Kyndesen stødte til lidt senere på turen mod Gedser. Vores plan var at besøge den tyske forhandler af Dnepr/Ural stumper i den lille by Bismark ca. 10 km vest for Szczecin. Jeg havde kontakten ham tidligere for at høre om vi kunne campere hos ham. Den var han med på - og det skulle ikke koste os nogle penge. Rigtig flink fyr.

Grundideen med vores tanke var, at nu havde vi med stort held været til Pütznitztræf en del gange, men ville gerne se lidt mere af omegnen, inden vi lod os dupere af russisk isenkram. Derfor var tanken nærliggende at smutte de to hundrede kilometer sydøst på til Bismark ved den Polske grænse, og se hvad de havde at byde på. Samtidig lå Oldtimer Garage en spytklat derfra. Fedt...

Da vores lille gruppe fra Slangerup stødte til Jørgen Hattemager på Gl. Køgelandvej, havde min ædle russer indøvet nogle elegante knirkelyde, der foruroligede mig en del, og med det resultat, at jeg sad helt skævt på ryggen af dyret og lyttede på motor. William havde givet mig det gode råd at køre til det brast, for så havde man da fundet fejlen!

indkøbte til et endnu mere mindeværdigt klenodie! Jeg kan forestille mig, at manden i boden, som fik udsolgt sit varelager, næste år stiller med dobbelt så mange reparations sæt og da ikke fatter, at ingen gider købe hans grej.

Søndag morgen var der opbrud for nogle af os, medens andre valgte at blive til mandag. Vi drog således en stor skare af jyder, fynboer og sjællændere af sted til færgen i Rostock. I Nykøbing Falster tog vi afsked med de vestgående. Tilbage nordpå til Sjælland var så Jørgen Hattemager, Villiam/Ann Mari, Villy/Viola, Jette på sin Suzuki og undertegnede.

Vi fortsatte i adstadigt russertempo over Storestrømsbroen og videre af den lange snorlige vej fra Vordingborg gennem Tappernøje mod Rønnede. Jeg lå bag Villy/Viola, som kørte forrest, og jeg bemærkede, at Villy fik flere og flere af de kendte russerbevægelser, hvor man vender og drejer sig i sadlen for at lytte - først til den ene side af motoren og dernæst til den anden. På et tidspunkt kørte han ind til siden, men før vi havde hørt, hvad der var galt, satte han i gang igen.

Nogle kilometre før Rønnede var en rasteplads. Her kørte han så ind, holdt stille, gassede maskinen op, hvorpå den slog en ordentlig skid - og det var så det. At han havde 2 nye cylindre med stempler i bagagen hjalp ikke meget nu. Resultatet blev, at Villy fik Jettes Suzuki og drog af sted de ca. 120 km hjem til Slangerup efter bil og trailer. Viola ville blive ved maskinen. Vi andre fortsatte hjemad. Jette med på bror Hattemagers maskine. Herfra skete ikke yderligere, vi kom alle godt hjem - også senere Villy og Viola.

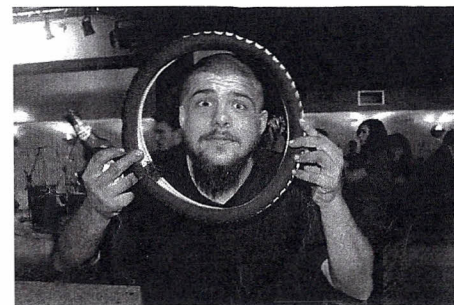
Tak til alle for en dejlig tur med mange gode oplevelser. Billeder fra turen på www.westborg.dk

Søren W.

Efterskrift:

Datoen 06 06 2006 var den dato, satanister mente, ville blive jordens undergang, idet datoen fremstod med tallet 666, som menes at være satans tal. På denne dato ville antikrist komme til jord og lave det endelige opgør med gud. Som vi ved nu, skete dette ikke. Ydermere er vi i vores klub hævet over den slags vrøvl, da vi ved, at Antikrist allerede før den dato var på jord og havde taget fast ophold 2.5 kilometer stik syd fra Gilleleje og Kattegatskystlinie - eller nærmere bestemt hos det ærede medlem Jørgen Refslund Hansen. For at mane al tvivl til jorden og gøre satanisternes ord til skamme, kan jeg fortælle, at da jeg for et par dage siden var ude og hilse på hos Jørgen, stod hans "Antikrist" totalt afpillet uden motor og andre ædle dele, kastreret og værdiløs som en eunuk. At den nogen sinde vil rejse sig igen til fordums pragt er tvivlsomt, og som sådan, er "Antikrist" efter min bedste overbevisning død. Men måske vil Jørgen ved en senere lejlighed be- eller afkræfte dette.

Med kammeratlig
hilsen Oliesheiken Søren.

søge og fundet ud af, at der var russertræf på Fyn.

Regina kørte på den kinesiske Chang Jiang 750¹. Hun havde selv malet den på en enestående kreativ måde - hendes idé og tema var flyhistorie. Således var cykel med sidevogn lakeret meget naturtro. Det så ud som om den var nittet sammen, ligesom de gamle flyvemaskiner. Uden på denne lakering var yderligere malet flyrelaterede ting så som et billede af Charles Lindberg og hans flyver Spirit of St. Louis. Selv et billede af en papirflyver indgik i collagen. Hendes kæreste Sacha kørte på en russer K750. Sidevognen var bygget om som værksted - en stor kasse indeholdende alt hvad de kunne få brug for på deres lange færd. Og der havde da også været brug for det, bl.a. havde de på en landevej i Frankrig siddet med en totalt adskilt gearkasse.

Reginas flybemaling:

Flere kom til - Jørgen Simonsen "a sme" fra Grindsted, Tonny Karlsen på sin russer med sønnen Bjørn, Johannes Wraae på sin Nimbus lige hjemkommet fra Ukraineturen². Heino kom med sin kone Gitte og deres 3 dejlige børn. Børnene her flot placeret i specialtillavede sæder. Heino bor blot 10 km fra Sallinge, så han og familien tog hjem om aftenen, men dukkede op igen de øvrige dage.

Fra MZ-klubben kom Peter på sin CZ og Jens på MZ. I alt har der på et tidspunkt været 16 maskiner - overnattende såvel som ikke overnattende, og det er da vist ikke så ringe endda.

Og så var der forplejningen - jamen du godeste, intet hotel kunne leve op til den standard. Kaj Eriks genbo er pensioneret økonoma og havde stillet sin kunnen til rådighed. Jeg skal love for at der var blevet kræset - hjemmebakket brød og alskens lækre retter var blevet fremstillet i Sallinge og blev bragt ud til pladsen morgen, middag og aften, dertil selvfølgelig masser af mocca, humle og knuste druer.

Natten til lørdag blev det et forrygende regnvejr. Jeg vågnede ved, at det i mit ellers nye telt dryppede ned i hovedet på mig. Andre fik det vist også ret kramt, men værst gik det ud over Peter - hans telt kunne ikke tåle vandpresset og revnede, så sovepose og andet blev gennemblødt.

Hele Lørdag formiddag regnede det, men over middag klarede det op, og vi kunne komme af sted til en tur i det fynske landskab. Vi fik alle startet op - undtagen Kim. Hans hunde sad spændt ventende i sidevognen, men russeren ville bare ikke starte. Et geni mente, at vi kunne prøve at trække ham i gang. Et tov blev sat på, og geniet trak. Det gik fint, indtil Kim satte i gear - fremad gik det stadig, men nu med en bølge af mudder

¹ Kineserne har fortsat produktionen af M72 i let ændret udgave under navnet "Chiang Jiang"

² Nej, Johannes kørte ikke på Nimbus i Ukraine, men kørte Nimbus til dette træf

Senere - meget senere - har jeg stykket det virkelige hændelsesforløb sammen: da jeg startede med bulder og brag, fik han hevet sig op bag mig og det var faktisk ham, der styrede og standsede maskinen. Det vil sige, at han faktisk frelst mig mit liv og min førtilighed, da jeg uden skygge af tvivl ville have styrtet efter meget få meter. På den anden side var det jo også ham, der bragte det i fare, da det var ham, der foreslog, at jeg måtte køre den selv. Han burde jo have kunnet tænke sig, at en halvvoksen knægt ikke havde nogen som helst forudsætninger for at køre en motorcykel. Nå, lad det nu ligge...

Jeg spurgte ham, om jeg skulle køre den tilbage, og svaret var et klart NEJ!! Men jeg kunne sidde bagpå. Jeg takkede pænt nej tak, og gik tilbage. Længere var der ikke, og at være bagsædepassager har af én eller anden grund aldrig været noget, som jeg brød mig om (undskyld Jørgen; jeg satte faktisk stor pris på den venlighed, du viste mig ved at tage mig med som bagsædepassager på turen over til Samsø. Det her er ikke ment som kritik af dig, dit tilbud, din hjælpsomhed eller af din cykel. Jeg var bare så angst, at man må have kunnet lugtet adrenalinen) - jeg vil enten selv sidde ved rorpinden, i sidevognen - eller slet ikke være med på den.

Siden har jeg været syg med motorcykler. Så jeg er nok ét eller andet sted miljøskadet..! Det skal åbenbart bankes ind i mig; således blev jeg engang kørt ned af en gammel Ford T. Siden har jeg været syg med veterankøretøjer og andet gammelt ragelse - øøhhh, gamle ting!

Jeg har også været nødsaget til at moderere mine ønsker om hvilken motorcykel, jeg ville have. I starten skulle det mindst være en Honda GoldWing - med sidevogn og anhænger og i øvrigt hele udstyret. Eller en potent Harley-Damecykel. Så blev det til, at jeg gerne have en Jawa 49 Pérak (som vist er en 250 -kubikker) - eller en IZH 49 (en russisk DKW-kopi). Nå, så "bare" en Dnepr K750, og dén banker mit hjerte stadig lidt for...

Men til at starte på og lære køreteknik på er en MZ ES250/2 Trophy de Luxe med sidevogn et godt valg; den er ikke så stor i kubiktallet, den er relativt mere stabil end en solocykel og den er enkel i mekanikken. Desuden viser en test af maskinen i det hedengangne Dansk Motor Journal fra engang i slutningen af 50'erne, at den har rigtig gode køreegenskaber. Dog skal det lige pointeres, at testen er med en tyskregistreret solomaskine. Dét med sidevognen er afgørende, for jeg vil have mulighed for at tage mit ra.. - sludder, mine ting - med mig. Jeg véd ikke, om jeg har tæft for at reparere, men dét véd jeg, når jeg har kørt i et år på den. Og jeg er så glad for den, at jeg beholder den.

SÅ kom den hjem

-eller hvordan en MZ kom fra Djursland og hjem til Nordsjælland.

Det ville være synd at sige, at jeg vågnede med sang på læben og at jeg sprang ud af sengen som en dirrende stålfjeder, men jeg kom tidligt op.

Jeg skulle have været i Jylland for at købe et køretøj af tidligere østtysk oprindelse fra den hedengangne MZ-fabrik i Zshopau. En kommunistrød og sort model ES 250/2 Trophy de luxe (det "de Luxede" ligger i, at den har højglanspolerede sidedæksler, nav, fælge og ankerplader til bremserne) fra 1969 med en SuperElastic-sidevogn. Som kun har kørt i Danmark på en prøvenummerplade.

Den tidligere ejer boede - og bor muligvis stadig - i Bad Sooden, Allendorf ved Hannover -Münden ved Göttingen.

Grundet ordensmagtens stivhed gik den oprindelige afhentnings - løsning i stykker - bid for bid. Det viste sig at være mere kringlet end først antaget. Men så - da jeg sad i den sorteste fortvivlelse, ringede sælgeren og foreslog, at han ville komme over med den tirsdag den 9. Maj. Det blev også aftalt, at salgsprisen skulle være 13.000,00 kr. for maskinen og 1.000,00 kr. for transporten. Jeg synes, at det var meget rimeligt, at han også fik noget for sin ulejlighed.

Om tirsdagen ringede han til mig cirka klokken 12:10 fra Brødskov. Han havde formået at finde stedet på egen hånd - imponerende! Særlig når man betænker, at han vist aldrig havde

På grund af regnen kundgjorde jeg, at jeg havde lavet en aftale med de himmelske magter om, at hvis vi fik godt vejr fra klokken 14.00, ville jeg gå i kirke næste søndag og give en stille kollekt. Den blev dog 14.30 før det klarede op, men vi var enige om, at gammelfar deroppe stadig kørte på vintertid. Vi fik sadlet op og begav os ud på en udflygt i det skønne Nordsjælland, bl.a. til Bastrup sø med Bastrup borgruin og Buresø. Da vi kom tilbage, var Edmond Andersen fra Kolding ankommet. Det vil glæde generalsekretær Imam Petersen at se den fortabte søn tilbage. Om aftenen - i lighed med forrige aften - dejlig mad og drikke og masser af hygge. Senere begyndte det igen at regne. Da eneherkeren deroppe over skyerne således ikke holdt sin del af aftalen, vil jeg heller ikke holde min - så det bliver ikke til altergang og kollekt i denne omgang. Søndag morgen oprandt med det skønneste pinsevejr. Turen i dag skulle gå til Græsted veterantræf. Klokken 10 drog vi alle af sted i en flot kortegte - i bagtroppen havde vi Jette og onkel Dennis. Vejret var som sagt flot, så det blev til en afstikker i omegnen inden vi nåede Græsted, hvor der allerede var trængsel ved tilkørselsvejene. Vel inden for fik vi anvist en fin plads til udstilling af vores russiske stål, dog ikke som sidste år med direkte udsyn til fremvisningspladsen, men andre russere stødte til her, så det blev en pæn stor udstilling af solide maskiner.

Hvad selve Græstedtræffet er, blev beskrevet sidste år i medlemsblad nummer 29, så jeg vil undlade at gå i detaljer - blot sige, at for dem, der ikke har oplevet det, har noget til gode. Kort fortalt er her alt, hvad der er fremstillet i første halvdel af nittenhundredetallet, som kan køre/snurre rundt/lave lyd samt røg og damp. Lokomotiver-lokomobiler-dampdrevnemaskinerier i alle tænkelige størrelser og udførelser. Landbrugs-maskiner, militærkøretøjer, biler, motorcykler. Det hele bliver startet op og demonstreret. Foruden det, er der stumpemarked og loppemarked samt mange andre boder.

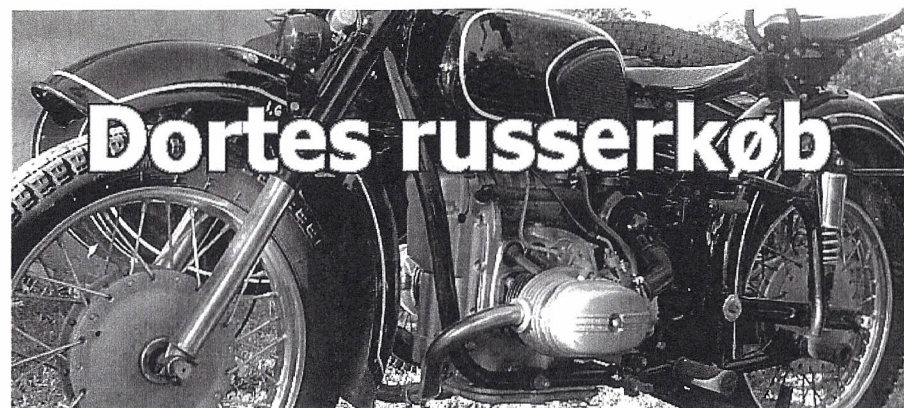

At vi oven i alt dette havde alle tiders vejr, gjorde ikke dagen dårligere og sidst, men ikke mindst, stor tak til Jørgen Hattemagers mor og søde kone Berit, som traditionen tro kom med skovturskurven med dejlige madder.

Nogle havde pakket teltene inden afgang fra Lyngø og drog hjemad direkte fra Græsted, men en del af os syntes, vi skulle have noget mere ud af det og tog tilbage til Lyngø for endnu en overnatning og en aften med hygge og masser af grillmad. Når jeg skriver masser, så skal det forstås bogstaveligt. Et hjertesuk fra arrangørerne lyder på, at har man meldt sig som deltager til et træf, men fortryder, eller på anden vis bliver forhindret - så meld dog afbud. Selvsagt har et træf som dette svært ved at løbe rundt økonomisk, når der bliver indkøbt mad til 30 tilmeldinger, og kun halvdelen dukker op. Trods denne bet har Villiam og Ann Mari mod på at gentage Lyngø/ Græsted træffet næste år.

Jeg tror jeg på alle deltageres vegne kan sige en stor tak til Villiam og Ann Mari for nogle dejlige dage. Billeder fra træffet kan ses på min hjemmeside www.westborg.dk, hvor der også er et link til Hattemagerens side med endnu flere billeder.

Med kammeratlig hilsen Søren 'Oliesheik' Westborg

Der var engang, hvor jeg ved et tilfælde opdagede russercyklen på nettet. Oh, det var dog en fantastisk sag, tænkte jeg og skævede ud til min Jawa. Ikke, at hun ikke har tjent mig godt og alt dér; hun kan bare ikke holde til kørestilen og vinteren på bøhlandet, sidevognen knækker simpelthen.

"Hvordan får jeg dog fat i så'n én?", sagde jeg til mig selv, savlende over en overbevisende tung sag på Ebay med terrændæk og alskens isenkram.

Omgående meldte jeg mig ind i D.U.M.-klubben og fik første klubblad ganske få dage senere.

Hmm, artiklen angående Plutt Rally gik lige i off-roadhertet, og jeg tog Jawa ud for at besøge Villy i Mørkøv. En masse hyggelig snak, og så bakkede han sin russer ud af vinterhiet, hvorefter vi kørte tur. Han kørte ud - og jeg fik lov til at køre hans cykel hjem. Det var stort!

Siden har det været helt galt for mig ... indtil... Jeg er jo en nysgerrig sjæl, og kan ikke nære mig for hver dag som det første at tjekke, om der liige skulle være landet en mail eller noget på computeren, og det endda flere gange daglig.

Denne dag var der bid. Stor blev min overraskelse da jeg åbner en mail fra Erik. Den var ikke møntet direkte på mig, men var en brevveksling mellem Leif i Sverige og Erik, angående en Dnepr MT16 anno 1991 til 10.000 svenske kroner. Om det havde nogen interesse? Måske for Dorte, skrev Erik til Leif, og her starter eventyret for alvor. Interesseret? - Ja, for pokker!!!

Her har man gået og vredet sit hoved og kontoen i lang tid, for at finde en metode til at komme i nærheden af en russer, som ikke er et vinterprojekt - uden at sætte hele familien på havregryn med vand.

Flux ringe til Leif - Den står rigtig flot, siger han, ingenting dér. Vi må lige ned og runde Pütnitz siger jeg, men så vender jeg stærkt tilbage. Tilbage i DK mangler jeg en chauffør, en bil og en trailer af russer-laste-størrelse. Jeg har jo kun mc-kørekort, ikke til bil.

Får trommet et par venner sammen, den ene har bil, men må låne en større bil for at kunne køre med den autotrailer, vi også har lånt - men så er vi klar til et Sveriges togt! Vi finder snildt Leif's sted i Sverige, han springer strax ind i bilen og viser vejen videre. Vi venter alle spændt, et dejligt sted syd for Hallandsåsen, hvor der foran en omhyggeligt

Lynge-Græstedtræf

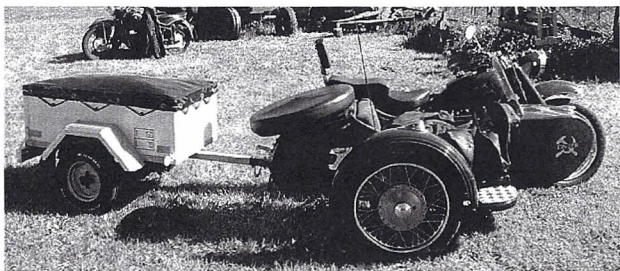

I pinsen 2-5 juni blev verdens første nordsjællandske russertræf afviklet med stor succes.

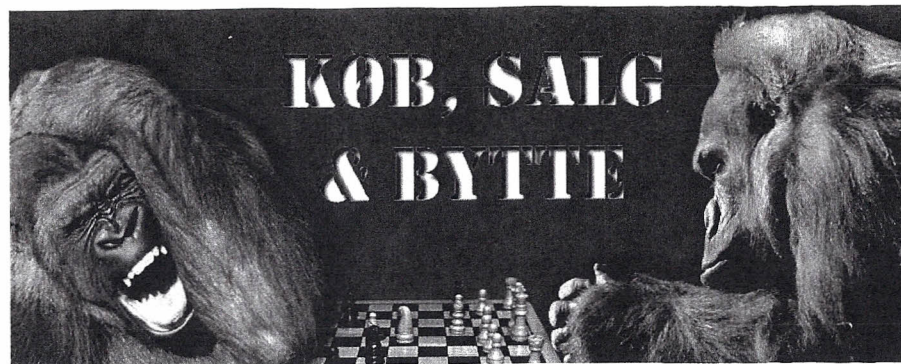
Det startede allerede i Lynge fredag morgen hos Villiam og Ann Mari, idet det var dagen, hvor Villiam blev voksen og fejrede de 50 år med familie, venner og kollegaer. Villiam har vist sig som en rigtig hardcore russer. Har gået til russisk i vinter, så ved det opstillede partytelt og den omgivne teltplads var der prydet med skilte på russisk såsom teltplads, bålplads o.l. - dog med dansk oversættelse, ifald man skulle tage fejl og gå hen og sætte ild i teltpladsen. Også et stort generalstabskort over området Lynge var ophængt - en rigtig god ide for de ikke så stedkendte.

Jeg havde fri og stillede derfor allerede fredag morgen hos Villiam og Ann Mari på deres gård i Lynge. Dels selvfølgelig for at være med til at fejre Villiam, men dog mest fordi, der om fredagen i dagens anledning var gratis mad og drikke. Så det var her, man skulle få slynget noget fourage i bugen og få lagt en god bund, inden man de næste dage skulle betale for det. Gaven fra Ann Mari til Villiam var en Yamaha Virago magen til den, hans bror og russermedlem Villy har. I modsætning til hjemme hos mig, hvor Lise har hånd om den økonomiske styring, køres økonomiposterne hos Villiam og Ann Mari af Villiam.

Alligevel var det lykkedes Ann Mari - med stor hjælp fra banken - at holde kontoudtoget til Viragoen skjult for Villiam. Også mange i familien samt venner havde været vidende om denne flotte gave, men alle havde formået at holde tæt, selv om der efter

gaveoverrækkelsen kom mange historier frem om, hvordan man havde været lige ved at tale over sig. Viragoen eller Viagraen, som den hurtigt blev omdøbt, havde holdt sig skjult ude hos Villy og Viola i Slingerup, men var nu, medens Villiam var beskæftiget med at spille vært i partyteltet, blevet listet ind på gårdspladsen. I teltet fik Villiam først overrakt en model af en Virago med en bemærkning om, at en sådan havde han ønsket sig i mange år, men en model var da altid en start. Lidt efter blev han ført ud til den virkelige vare. Det var et tydeligt rørt fødselsdagsbarn, der modtog den flotte gave - så bevæget var

Eneste momsregistrerede importør af reservedele og brugte Ural/Dnepr i Danmark er Flemming Jensen, der på Forsomhovej 1, 6870 Ølgod har **Vestjysk Ural Import** Telefon 7524-6592 Mobil 2143-2730 hjemmeside www.ural.dk email: IMZ-Ural@mail.tele.dk

Izh Jupiter med sidevogn er til salg. i Skive Motorcyklen er fra 1976 og meget smukt lakeret og istandsat. Den har været dansk indregistreret, men er p.t. uden plader. Prisede er 24.900 kroner.

Henrik Sørensen mobil tlf: 4084-1293 email info@henriksbiler.dk

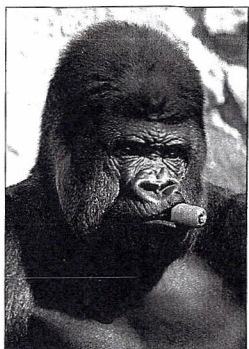
Jag har en **Dnepr MT-16 från 1968**. Inregistrerad, besiktig ua så det är bara att tuta och köra. Eftersom det är en MT-16 så har den även drivning på sidovagnshjulet. Hela hojen är helrenoverad och garanterat fri från rost.

Jan Ahlgren, Sekreterare/Kassör i SRMCF
Kratsbodavägen 36, S-168 65 Bromma, Hemtelefon +45 (0)828 4300

Jag har en **Ural IMZ8 från 1993**, som finns i Stockholm. Nybesiktigad UA, nästa besiktning blir juni 1908. Har fixat och bytt en hel del, så att hojen går bra! Vet inte om du har vägarna förbi från Ängelholm, låter detta intressant, så skicka ett mail. Den har K68-förgasare (nyare o bättre) istället för K63, nya cylindrar, ny tändspole, bytt slutväxel för att få högre hastighet/lägre varv, har riktat fälgarna (så däckerna inte slits i onödan) bl a. Den går mycket bra, men ser lite risig ut, så jag tänkte mig ett pris på 25 000 sek. Den är värderad till 28 000 av Kim Mortensen, Charlottendals MC, men jag har fått en plåtskada på sidovagnen så jag sänker priset. Den har gått ca 2000 mil nu. Vi var ute på Mälaren runt förra helgen, hade inga problem att marscha i 90-100 km/tim.

Jacob Sickenga, tLf: +46 (0) 739-84 02 42 email: jacob@teknator.se

Vi har her på Charlottendals Mc fået produceret **specielle dæk till**

Redaktørens ævl

Jeg har aldrig tidligere været i den situation, at jeg havde for meget stof til bladet! Det er imidlertid tilfældet. Det er strømmet ind med beretninger, og der er simpelthen ikke plads til det hele på de 24 sider. Det er især Søren Westborgs skyld! Hvilken produktivitet. (En varm tak Søren, Laus, Jørgen og Dorte Vallentin)

Jeg var bortrejst 4 uger i august, og resultatet blev at augustnummeret fik navneforandring til "septembernummeret". Af hensyn til planlægningen er næste nummer tænkt til udgivelse i oktober. Her kommer de manglende historier, som f.eks. om de tre friske århusianer, der i august rejste til Uralfabrikken i Irbit, købte to Ural-motorcykler, og nu er på vej hjem. P.t. (4. SEP) befinder de sig i Petrozavodsk ca. 700 km NNV for Moskva efter at have tilbagelagt 3000 km. Jeg har talt med 'bagmanden' Michael Bønnelykke Pedersen lige inden afrejsen. Han truer med at melde sig ind i vores klub, når han kommer hjem. Deres hjemrejse skal gå over Murmansk og ned gennem Norge. Følg med på www.bikereventyr.dk

Du må også vente til oktober med at læse om vor touring i Ukraine, om en sand viking og russerkører, en nordmand ved navn Øystein, om flytning af en MC fra Hviderusland til DK, om Ural-touring på Cuba ...

Den skånske KGB-afdeling er en realitet

Ikke alene har klubben fodfæste i Norge og England, men i Skåne gør vi virkeligt indhug. Jeg har haft møde med vor føringsofficer fra KGB, Leif Krook. Han skænkede klubben et skånsk flag (rødt med gult kors, hvis du ikke kender det) og kan rapportere, at den skånske celle nu omfatter 4 mand. 75% har samme efternavn, hvad der nok skal forvirre det svenske sikkerhedspoliti, SÄPO. En pålidelig agent med dæknavnet "Banjohans" der tidligere har givet cellen yderligere slagkraft.

De skånske KGB-folk vil benytte sig af træffet på Samsø til at studere Kanhave Kanal, der i sin tid blev anlagt af vikingerne. "Kan vi kopiere kanalen, vil vi kunne isolere Skåne, Halland og Bleking fra det øvrige Sverige og bringe Skåne tilbage til riget", siger en anonym talsmand fra gruppen.

Terroren terroriserer stadigvæk

Den hemmelige tjeneste i England siger, at de afslørede et simultant angreb med flydende sprængstoffer anbragt i cola- og sutteflasker. Tidspunktet for afsløringen kom på et heldigt tidspunkt, nu hvor Bush og Blairs krig i Iraq er ved at mangle folkelig opbakning. Afsløringen medførte mildest talt mange ulemper for de flyrejsende. Som håndbagage måtte man kun medføre pas og flybillet i en klar plasticpose.

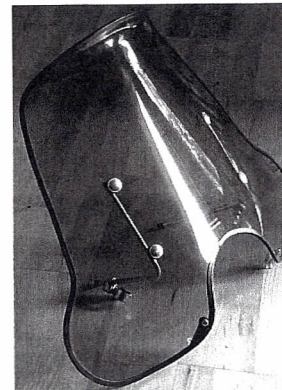
Men situationen er værre end vi forestiller os. Ingeniøren #33 af 18 august 2006 afslører: "Stikkontakter i fly kan antænde terrorbomber. Hjemmelavede bomber kan detoneres med pc-stik i passagerkabinen. Bombeekspert er oprørt." Har terroristerne ikke hjerne nok til at bruge

Resten af motoren? .hm .mangler du noget så ring.

Dan Roy Andersen 4635-4636 Østermarie, Bornholm.
danroy@tele2adsl.dk

Bagskærm købes. Stand underordnet, for den skal bruges til reparation af eksisterende. En ½ skærm er også OK.

Jonathan Schiønning 4587-4005 email j@jido.dk

Leif Krook, Vejbystrand i Sverige **søger hjul til sin Ural.** Leif har telefonnummer

+46 431 452647 eller kan emailes på
Leif@krooksgarden.se

Helt **ny vindskærm** til Ural/Dnepr mærke Haubrich sælges for 450 kr.

Erik P tlf 8667-5392 eller email
Erik@dnep.dk

Udlejning af sommerhuse til klubmedlemmer:

Orla Kruse har et nydeligt sommerhus på **Sydals**, se det på www.dnepr.dk/kruse og lave aftale med

Orla Kruse, tlf. 7440-4728 eller email yok@tdcadsl.dk

Laus Laursen i **Hirtshals** har ligeledes en sommerbolig, som du kan leje.

Laus Laursen 9807-7508 email MLLaursen@stofanet.dk

KALENDER

8.-10. september 2006 - 3. Østmotorcykeltræf på Samsø

Dette populære træf med deltagelse af både Jawa, MZ og russere afvikles nu for tredje gang. Fordi der kun er plads til 32 personer er tilmeldingen efter princippet "Først til Mølle" - allerede nu er der fuld tilmelding. Selv om man godt kan bo i telt, giver det desværre ikke mere plads i spisestuen. Ring generalsekretæren på 8667-5392 for at se, om du kan komme med på et afbud.

